

Miroslav Braun, dipl. ing. grad. (1931. – 2022.)

Miroslav Braun rođen je 1. siječnja 1931. u Zagrebu, gdje je završio osnovnu školu i II. mušku gimnaziju. Maturirao je 1949. i iste godine upisao Građevinski odsjek Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, gdje je diplomirao 1956. na smjeru Hidrotehnika (vodogradnja).

Iste godine zaposlio se u Vodnoj zajednici Gornja Lonja u Dugome Selu, gdje je volontirao kao student, i radio na poslovima projektiranja i izvođenja vodnih građevina. Početkom 1958. premješten je u tvrtku *Lonjsko polje*, poduzeće za izgradnju, održavanje i korištenje meliorativnoga sustava na području Gornje Posavine sa sjedištem u Zagrebu, koja je 1961. ušla u sastav novoosnovane *Direkcije za regulacione i melioracione radove u slivu rijeke Save*, poznatije po kraćem nazivu *Direkcija za Savu*. Godine 1967. osnovano je *Opće vodoprivredno poduzeće za vodno područje sliva Save*, koje je preuzeo prava i obvezu *Direkcije za Savu* i koje je djelovalo pod raznim nazivima (*VRO za vodno područje sliva Save*, *JVP Hrvatska vodoprivreda*). U njemu je Braun radio do umirovljenja krajem 1991. Umro je u Zagrebu 25. kolovoza 2022.

Stručni ispit položio je 1959., a 1961. bio je upisan u Register ovlaštenih projektanata za građevinsko projektiranje. U razdoblju od 1958. do 1976. radio je u Projektnome odjelu na izradi studijsko-projektne dokumentacije, uglavnom u području vodnoga građevinarstva. Od 1962. do 1965. bio je stalni honorarni asistent na Katedri za hidraulinu Građevinskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Od 1970. bio je rukovoditelj Grupe za izradu podloga i istraživačke radove, a 1974. ovlašten je za izradu investicijsko-tehničke dokumentacije za pojedine vrste osobito složenih ili specifičnih objekata odnosno radova u području vodoprivrede. Bio je rukovoditelj Sektora za vodoprivredne poslova odnosno Vo-

doprivrednoga odjela od 1976. do 1988. te je radio na razvojnim i studijskim zadacima, a od 1982. do 1991. obnašao je i dužnost pomoćnika generalnog direktora.

Stručno se usavršavao u inozemstvu, i to u Nizozemskoj, gdje je 1960. proučavao probleme odvodnje s otvorenim sustavima i sa sustavima zatvorenih kanala, te u SAD-u, gdje je boravio 1971. kao stipendist Ujedinjenih naroda.

U mirovinu je otišao krajem 1991. s radnoga mjesta višega stručnog savjetnika u Uredu direktora JVP-a *Hrvatska vodoprivreda*, no u *Hrvatskim vodama* nastavio je honorarno surađivati na izradi studijsko-razvojnih i strateških dokumenata iz područja vodnoga gospodarstva kao što je Strategija prostornog uređenja Republike Hrvatske iz 1997.

Stručno djelovanje Miroslava Brauna bio je tijesno i trajno povezано s rijekom Savom. Hidrotehničar po užoj specijalnosti volio je svoj posao i u svakome dijelu svoje inženjerske aktivnosti bio je primjer predanosti radu, profesionalnoj etici i inženjerskome perfekcionizmu. Predanost detaljima i točnosti ostala je njegova od-

lika tijekom dugoga i plodonosnoga rada na objektima obrane od poplava i odvodnje. Pozorno je pratilo svaku veliku vodu u slivu Save radeći kao hidrološki stručnjak komandnoga centra obrane od poplava. Kraće vrijeme radio je s puno entuzijazma i kao asistent na Katedri za hidraulinu Građevinskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Nakon velike poplave Zagreba 1964. znatno je i vrlo uspješno pridonio zaštiti ne samo Zagreba, nego i cijelog sliva Save od poplave kako operativno projektiranjem vodozaštitnih objekata tako i razvojem prognostičkih modela. Način obrane od poplave, za koji je velikim dijelom zaslužan upravo Barun (zadržavanje prirodnoga vodotoka uz retencije i oteretne kanale) i na temelju čega je bio priznat na europskoj razini, uz osobitu pozornost na prirodno okružje tek se danas, uz ogromne troškove, vraća u modernu zaštitu od poplave.

Braun je autor velikog broja projekata, studija i stručnih recenzija, surađivao je u izradi matematičkih modela rijeke Save i srednjega Posavlja te bio voditelj hidroloških istražnih radova. Treba istaknuti projekt regulacije sliva rijeke Save, prve sveobuhvatne hidrološke studije sliva, koji je bio područje njegova znatnog angažmana. Publicirao je više stručnih članaka u domaćim i inozemnim časopisima, zbornicima i knjigama. Iako je lista duga, njegov vjerojatno najtrajniji profesionalan doprinos bio je rad s budućim naraštajima hidroinženjera kojima je prenio bogata praktična iskustva, znanja i etiku skromnosti, vrijednosti koje će ga zadržati u njihovu trajnom sjećanju.

Sportski ribolov na Kupi i Strugu bili su dani Braunova istinskoga i dubokoga zadovoljstva. U okružju šuma i mira zelenila obnavljao je snagu i nadopunjavao racionalizam inženjerstva uzvišenošću prirode i voda.

Alan Braun